

**UCHWAŁA NR LXVII.69.2023  
RADY MIEJSKIEJ OTYŃ**

z dnia 28 grudnia 2023 r.

**w sprawie przekazania skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 40 ze zm.) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi ( t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1634 ze zm.) Rada Miejska Otyń uchwala co następuje:

**§ 1.** Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim skargę M.S. i I.P.-S. z dnia 30 listopada 2023 r. na uchwałę Nr LIX.20.2023 Rady Miejskiej Otyń z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla linii energetycznej 110 kV w Niedoradzu, Ługach, Konradowie i Zakęciu.

**§ 2.** Treść odpowiedzi na skargę o której mowa w § 1. zawiera załącznik do niniejszej uchwały.

**§ 3.** Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Otynia.

**§ 4.** Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty.

Przewodnicząca Rady  
Miejskiej Otyń

**Aneta Smolicz**

Załącznik do uchwały Nr LXVII.69.2023

Rady Miejskiej Otyń

z dnia. 28 grudnia 2023 r.

znak BR.1510.1.2023

Otyń, dnia 28 grudnia 2023 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny  
w Gorzowie Wielkopolskim  
ul. Gen. Dąbrowskiego 13  
66-400 Gorzów Wielkopolski**

**Skarżący:** M.S. i I.P.-S.(...) zastępowany przez radcę prawnego Joannę Nogalę - prowadzącą Kancelarię Prawną INLEGIS Kołodziej Nogala sp.k., ul. Podwale 83/7, 50-414 Wrocław.

**Organ Administracji:** Rada Miejska Otyń, ul. Rynek 1, 67-106 Otyń, reprezentowana przez Burmistrza Otynia Panią Barbarę Wróblewską.

**Odpowiedź na skargę**

**z dnia 30 listopada 2023 r. na uchwałę Nr LIX.20.2023 Rady Miejskiej Otyń z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla linii energetycznej 110 kV w Niedoradzu, Ługach, Konradowie i Zakęciu.**

Rada Miejska Otyń, działając na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1634 ze zm.) przekazuje do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim skargę M.S. i I.P.-S. z dnia 30 listopada 2023 r. na uchwałę Nr LIX.20.2023 Rady Miejskiej Otyń z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla linii energetycznej 110 kV w Niedoradzu, Ługach, Konradowie i Zakęciu wraz z aktami sprawy i wnosi o jej oddalenie.

**Uzasadnienie**

**Ad. a: Naruszenie art. 9 ust. 4 związku z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (upzp)**

Nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem Skarżących, jakoby w toku przeprowadzonej procedury planistycznej, doszło, w wyniku uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do naruszenia obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Otyń.

Wskazane przez Skarżących potencjalne naruszenie pkt.12.2.11 Studium (ograniczenia związane z koniecznością ochrony środowiska oraz występowaniem uciążliwości i zagrożeń środowiska) nie dotyczy ściśle przedmiotowego obiektu infrastrukturalnego. Przedmiotowy obiekt przebiega przez obszar gruntów leśnych (ograniczając zakres wycinki jedynie do lokalizacji stanowisk słupowych, pozostawiając całkowicie zalesionymi tereny pod przewodami, z uwagi na nadleśny charakter obiektu) oraz użytków rolnych. Projektowana linia 110 kV przebiega przez obszary zbliżone do drogi ekspresowej S-3, wykorzystując częściowo istniejący korytarz technologiczny, a kolidując z planowanym zagospodarowaniem przyległym do tejże drogi, oddalając się od niego. Przebieg przez użytki rolne nie ma charakteru przebiegu przez tereny ściśle otwarte, a pokryte dalej „wyspowo” użytkami leśnymi, co też nie powoduje jako tako istotnej zmiany krajobrazowej. Same zaś zapisy Studium w tym obszarze wskazują na pewne wskazania związane z ochroną przyrodniczą, która po realizacji (i pomimo jej realizacji) zostaną zachowane, z uwagi na punktowy charakter linii elektroenergetycznej (związanie z gruntem tylko w miejscu lokalizacji słupów) oraz ponadleśny jej charakter na terenach leśnych (co ogranicza istotnie jakąkolwiek wycinkę drzew i krzewów). Wskazane zapisy przez Skarżących, jak np. „na tych obszarach należy w maksymalny sposób ograniczyć możliwość negatywnego oddziaływania planowanych przedsięwzięć na środowisko – przede wszystkim dotyczy to działalności produkcyjno-technicznej), dotyczą zaleceń/wskazań co do charakteru obiektu, a nie samego zakazu jego realizacji. I w takim to o to kształcie, uwzględniającym zapisy Studium, zaprojektowane zostały zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, charakteryzujące linię 110 kV, w tym ze wskazaniem (zgodnie ze Studium) odpowiedniego korytarza technologicznego.

Dalej, zarzut naruszenia pkt. Studium 12.2.4 (ocena stanu zachowania walorów krajobrazowych oraz możliwości ich kształtowania), znów jest całkowicie nie trafiony, bowiem zaskarżone przepisy uchwały planistycznej, sankcjonują przebieg linii 110 kV w pobliżu drogi ekspresowej S-3, na obszarze częściowo leśnym (z ograniczeniem wycinki zadrzewień do nieznacznych powierzchni pod stanowiskami słupowymi, z wykluczeniem wycinek pod przewodami linii 110 kV) oraz pobliskich, przecinających obszary leśne terenów rolnych, które nie stanowią ściśle istotnie otwartej przestrzeni, a do tego widokowej, a jedynie przeplatany/wyspowy z użytkami leśnymi, obszar, dodatkowo położony w pobliżu drogi ekspresowej S-3. Dodatkowo, w obszarze planu, zgodnie § 4 skarżonej uchwały:

1. W planie nie określa się, ze względu na brak występowania problematyki:

- 1) zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej;
- 2) wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych;
- 3) sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

2. W obszarze objętym planem nie występują:

- 1) krajobrazy priorytetowe określone w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa;
- 2) (...)

Tym samym w toku procedury planistycznej zweryfikowano kwestie, o których wskazują Skarżący i brak jest na tym obszarze szczególnie cennych obszarów, które ściśle podlegałyby ochronie, w sposób wykluczający możliwość realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, w zaproponowanym charakterze.

Podkreślić należy, że unormowania określone ustawą z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (upup), dodatkowo nie zobowiązują (pomimo zgodności w tym przypadku) do zachowania zgodności uchwalanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z istniejącym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, a jedynie wymagają aby uchwalany plan nie naruszał ustaleń studium. W niniejszym przypadku nawet, gdyby przyjąć że taka zgodność by nie występowała, to z pewnością nie można przyjmować, że ustalenia studium są naruszone przez ów skarżoną uchwałą), szczególnie z uwagi na obwarowania technologiczne i samego przebiegu, kształtujące projektowany obiekt jako linię napowietrzną i nadleśną, a także lokując ją na terenach nieekspozowanych widokowo czy krajobrazowo. W podobnym tonie wypowiada się orzecznictwo sądów administracyjnych, podnosząc o słabszym lub silniejszym związku zapisów studium i miejscowego planu, a dodatkowo wskazując na konieczność sprzeczności pomiędzy tymi dokumentami, ażeby móc stwierdzić zaistniałe naruszenie:

Stopień związania planów ustaleniami studium; zarzut nadużycia władztwa planistycznego względem interesu prawnego właściciela objętej nim nieruchomości Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 października 2022 r., II OSK 1616/21 Teza 1. O istotnym naruszeniu art. 9 ust. 4 oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, warunkującym uwzględnienie skargi (art. 28 ust. 1 wskazanej ustawy w zw. z art. 91 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym) można mówić wówczas, gdy w planie miejscowym przyjęto przeznaczenie terenu całkowicie odmienne od wskazanego w studium. Ponadto, stopień związania planów ustaleniami studium zależy w dużej mierze od brzmienia ustaleń studium. Stopień tego związania może być, w zależności od szczegółowości ustaleń, silniejszy lub słabszy. Ustalenia studium nie muszą być przeniesione wprost do postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ale nie mogą również być ze sobą sprzeczne.

W studium znajduje się zapis, zezwalający przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, na ustalanie odrębnych przeznaczeń, w obszarze terenu studium o odmiennej funkcji, pod niezbędne funkcje, w tym sieci, obiekty i urządzenia infrastruktury drogowej, technicznej i melioracji wodnych. Przedmiotowa inwestycja spełnia powyższy warunek.

Przedmiotem planu jest lokalizacja linii elektroenergetycznej 110 kV w Niodoradzu, Ługach, Konradowie i Zakęciu. Planowana inwestycja jest częścią dużego przedsięwzięcia polegającego na budowie napowietrznej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia - 110 kV na trasie GPZ Zielona Góra Braniborska – GPZ Nowa Sól Graniczna. Przedsięwzięcie stanowi inwestycję celu publicznego, a jego znaczenie ma charakter ponadlokalny. Ciągła rozbudowa oraz uzupełnianie systemów przesyłowych i dystrybucyjnych jest istotnym elementem zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego w regionie, co znalazło odzwierciedlenie w uchwale

Nr XXVIII/397/21 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 15 lutego 2021 r. dot. „Strategii Rozwoju Województwa Lubuskiego 2030”, gdzie wskazano: „Ograniczony dostęp do Krajowej Sieci Przesyłowej (ciągle jeszcze tylko jeden ciąg linii 220 kV przebiegającej przez teren województwa i brak połączenia z siecią 400 kV) oraz wynikająca z tego niewystarczająco rozbudowana elektroenergetyczna infrastruktura dystrybucyjna wysokich napięć, stanowią o konieczności zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego regionu poprzez rozbudowę układu zasilania, co umożliwi zachowanie ciągłości i pewności zaopatrzenia w energię elektryczną odbiorców zlokalizowanych na terenie województwa lubuskiego”. Dodatkowo połączenie istniejących stacji elektroenergetycznych: Nowej Soli Granicznej i Zielonej Góry Braniborskiej, bezpośrednio przyczyni się do zapewnienia alternatywnych źródeł dostaw energii elektrycznej na obszarze objętym inwestycją oraz regionu, co ma wydatne znaczenie w przypadku sytuacji awaryjnych (zapobieganie tzw. Blackout-om). Stanowiąc będzie również o zwiększeniu potencjału przyłączeniowego, co jest istotnym elementem w przypadku lokalizacji obecnych oraz planowania przyszłych przedsięwzięć inwestycyjnych, przyczyniając się bezpośrednio do wzrostu atrakcyjności inwestycyjnej regionu.

W interesie publicznym leży budowa napowietrznej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia - 110 kV na trasie GPZ Zielona Góra Braniborska – GPZ Nowa Sól Graniczna. Trasa całego przedsięwzięcia przebiega przez teren trzech sąsiednich gmin: gminy miejskiej Zielona Góra, gminy miejsko - wiejskiej Otyń i gminy Nowa Sól – Miasto. Dla linii elektroenergetycznej 110 kV należało wybrać trasę, która w trzech gminach łącznie będzie generować jak najmniej konfliktów społecznych. W związku z tym wybrano trasę, która prowadzi poprzez tereny niezurbanizowane, przypadek zbliżenia do zabudowy, nie występuje w gminie Otyń. W gminie Otyń na trasie pasa technologicznego linii elektroenergetycznej 110 kV nie występuje zabudowa i zgodnie ze *Studium* występować nie może, ponieważ w *Studium* została ugruntowana dla terenów objętych planem funkcja rolna lub leśna, a co za tym idzie nie występują i nie wystąpią pomieszczenia na stały pobyt ludzi, do których odnosi się Skarżący.

Organ przygotowujący projekt planu miejscowego zważył interes publiczny (ład przestrzenny) szeroko opisany powyżej oraz interesy prywatne (prawo własności), zmierzające do ochrony istniejącego stanu zagospodarowania terenu, jak i zmian w zakresie jego zagospodarowania. Przy opracowaniu projektu planu starano się pogodzić interesy różnych użytkowników mając na względzie efektywne wykorzystanie przestrzeni. Ponadto kierowano się również wymogiem proporcjonalności, zwanym także zakazem nadmiernej ingerencji. Zaznaczyć należy, że w trakcie procedury planistycznej, do projektu planu nie zgłoszono wniosków i uwag od osób fizycznych lub prawnych oraz nikt reprezentujący interes prywatny nie stawił się na dyskusję publiczną w trakcie wyłożenia projektu planu miejscowego do publicznego wglądu.

Skarżący odnosi się do obszaru o wybitnych walorach przyrodniczych Doliny Odry, która stanowi międzynarodowy korytarz ekologiczny. Jednak obszar planu znajduje się w oddaleniu od Doliny Odry, a argument Skarżącego jest chybiony. Zakończenie trasy linii elektroenergetycznej ma miejsce na terenie istniejącej stacji GPZ Nowa Sól Graniczna, która zlokalizowana jest w odległości 2,5 km od rzeki Odry i jest to część linii najbardziej zbliżona do rzeki Odry. Skarżący odnosi się do wielu innych form ochrony przyrody, do obszarów o szczególnych walorach ekologicznych, które występują na terenie gminy Otyń, omówionych w *Studium*, które jednak nie występują na trasie linii elektroenergetycznej, do płytkiego występowania wód podziemnych, które nie jest w sprzeczności z niniejszą inwestycją,

W granicach planu występuje Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 301 „Pradolina Zasięki - Nowa Sól” oraz Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 302 „Pradolina Barycz-Głogów”. Linia energetyczna 110 kV krzyżuje się z rzeką Śląska Ochla, czego nie można byłoby uniknąć na trasie Zielona Góra – Nowa Sól nawet w przypadku wyboru innej trasy, zatem przechodzi przez obszar chronionego krajobrazu „Dolina Śląskiej Ochli”. W związku z występowaniem ww. obszarów chronionych, do projektu planu uzyskano stosowne opinie i uzgodnienia z organami do tego upoważnionymi, w tym Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. (data wpływu uzgodnienia 2.09.2022r.). Wszystkie uzgodnienia i opinie do projektu planu były pozytywne, a organy nie doszukały się przeszkód do uchwalenia planu miejscowego.

#### **Ad. b: Naruszenie art. 17 pkt 1 upzp**

Nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem Skarżących, jakoby w toku przeprowadzonej procedury planistycznej, doszło do naruszenia art. 17 pkt 1 upzp. Burmistrz Otynia ogłosił w prasie miejscowej, na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Otyniu oraz w BIP-ie w dniu 5 kwietnia 2022 r., o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego oraz możliwości składania wniosków do planu do dnia 26 kwietnia 2022 r., a także w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości, tj. poprzez przekazanie sołtysom w celu wywieszenia na tablicach w zainteresowanych sołectwach zawiadomienia z dnia 5 kwietnia 2022 r o podjęciu

uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu, określając formę, miejsce i termin składania wniosków do planu, nie krótszy niż 21 dni od dnia ogłoszenia (sołtysi każdej miejscowości, której plan dotyczy - wymienieni w rozdzielniku zawiadomienia). Podobny tryb zawiadomienia gmina stosuje również w innych procedurach planistycznych.

#### **Ad. c: Naruszenie art. 17 pkt 9 upzp**

Burmistrz Otynia ogłosił w prasie miejscowej, na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Otyniu oraz w BIP-ie w dniu 28 lutego 2023 r., o wyłożeniu projektu planu miejscowego do publicznego wglądu, w dniach od 7 marca 2023 r. do 28 marca 2023 r., o zorganizowaniu dyskusji publicznej nad rozwiązaniami przyjętymi w projekcie planu, w dniu 14 marca 2023 r., oraz możliwości składania uwag do dnia 12 kwietnia 2023 r. W powyższych ogłoszeniach zamieścił również informację o zamieszczeniu projektu planu miejscowego na stronie internetowej:

<http://bip.wrota.lubuskie.pl/umotyln>.

Podobny tryb ogłoszenia o wyłożeniu projektu planu miejscowego do publicznego wglądu gmina stosuje również w innych procedurach planistycznych. Również nie można zgodzić się ze stanowiskiem Skarżących, jakoby w toku przeprowadzonej procedury planistycznej, doszło do naruszenia art. 17 pkt 9 upzp.

Wcześniej, pismem z dnia 16 sierpnia 2022 r., Burmistrz Otynia, poinformował Sołtysów każdej miejscowości, której plan dotyczy, o kolejnym etapie procedury planistycznej polegającym na przekazaniu projektu planu miejscowego do organów uprawnionych do opiniowania lub uzgadniania (sołtysi każdej miejscowości, której plan dotyczy - wymienieni w rozdzielniku pisma).

Dodatkowo istniała możliwość wglądu do dokumentów planistycznych na każdym etapie procedury planistycznej w siedzibie Urzędu Miejskiego Otyń.

#### **Ad. d: Naruszenie art. 5a ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r, o izbach rolniczych w związku z art. 17 pkt 6 lit b tiret 2 upzp**

Obowiązek wystąpienia o opinie do projektu miejscowego planu dotyczy organów opiniujących wymienionych enumeratywnie w art. 17 pkt 6 lit. a upzp. Obowiązek wystąpienia o uzgodnienia do projektu miejscowego planu dotyczy organów uzgadniających wymienionych enumeratywnie w art. 17 pkt 6 lit. b ww. ustawy. Wśród tych organów ustawodawca nie przewidział właściwej miejscowo izby rolniczej. Zatem brak jest podstawy prawnej do opiniowania lub uzgadniania projektu planu miejscowego jako takiego dla izby rolniczej.

Ten obowiązek wynika z przepisów odrębnych, ale w ograniczonym zakresie. Zgodnie z art. 5a ust. 1 ustawy z 14 grudnia 1995 r. o izbach rolniczych, (...) organy samorządu terytorialnego zasięgają opinii właściwej miejscowo izby o projektach aktów prawa miejscowego dotyczących rolnictwa, rozwoju wsi i rynków rolnych, (...). Obowiązek uzyskania opinii właściwej izby rolniczej do projektu planu wynika z art. 7 pkt 5 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych w przypadku, gdy występuje potrzeba zmiany przeznaczenia gruntów rolnych klas I-III lub leśnych (nie należących do Skarbu Państwa) w ramach przygotowywanego dokumentu planistycznego.

Zgoda na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych lub leśnych ma nieco inny charakter od pozostałych uzgodnień uzyskiwanych w procedurze planistycznej. To rozstrzygnięcie nie dotyczy bowiem uzgodnienia projektu planu, a ma na celu podjęcie decyzji odnośnie konkretnych terenów, a dokładnie zmiany ich przeznaczenia (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 lipca 2008 r., IV SA/Wa 448/08, LEX nr 459391). Świadczy o tym również umieszczenie przepisu o konieczności uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia w innej jednostce redakcyjnej (art. 17 pkt 6 lit. c upzp), niż obowiązku uzgodnienia lub opiniowania projektu planu. W obszarze niniejszego planu występują grunty leśne Skarbu Państwa oraz grunt leśny należący do osoby fizycznej, nie występują zaś grunty rolne klas I-III (tzw. chronionych).

Grunt leśny we władaniu osoby fizycznej, to niewielka część terenu 2L, usytuowana na działce 562/2 w obrębie Niedoradz, w ewidencji gruntów oznaczona jako LsV, o powierzchni 222 m<sup>2</sup>. W sprawie zmiany przeznaczenia niniejszego gruntu leśnego rozpoczęto procedurę wylesienia. W tym celu najpierw złożony został wniosek w październiku 2022 r. do Lubuskiej Izby Rolniczej w Zielonej Górze o wydanie opinii, na podstawie art. 7 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r., o ochronie gruntów rolnych i leśnych, w zakresie zmiany przeznaczenia gruntu leśnego na cele nierolnicze i nieleśne. Następnie po uzyskaniu informacji o braku zgody Właściciela lasu na zmianę przeznaczenia na cele nieleśne, uwzględniając interes prywatny, Inwestor

przedsięwzięcia zmienił przyjęte rozwiązania techniczne – zastosował ponadleśny charakter linii jak na terenach lasów Skarbu Państwa. Przyjęto rozwiązanie, które nie wyłącza ani nie ogranicza możliwości utrzymywania na terenie roślinności leśnej, eliminuje jakąkolwiek wycinkę drzew i krzewów, jednocześnie odstępując od „wylesienia” lasu prywatnego. Wniosek o opinię LIR stał się zatem bezprzedmiotowy, Burmistrz Otynia zwrócił się w listopadzie 2022 r. o jego wycofanie, jednocześnie odstąpiono od procedury „wylesienia” lasu prywatnego.

Nadmienić należy, że w odniesieniu do gruntów leśnych będących własnością Skarbu Państwa uzyskano zgodę Ministra Klimatu i Środowiska, w drodze decyzji z dnia 11 kwietnia 2023 r., na przeznaczenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele nierolnicze i nieleśne 1,1446 ha gruntów leśnych.

Mając powyższe na uwadze wnosimy o oddalenie skargi.

## UZASADNIENIE

W dniu 30 listopada 2023 r. do Rady Miejskiej Otyń wpłynęła skarga M.S. i I.P.-S. na uchwałę Nr LIX.20.2023 Rady Miejskiej Otyń z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla linii energetycznej 110 kV w Niedoradzu, Ługach, Konradowie i Zakęciu.

Zgodnie z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi ( t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1634 ze zm.) organ, którego dotyczy skarga przekazuje skargę sądowi administracyjnemu wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę.

Wobec powyższego zasadne jest podjęcie niniejszej uchwały.